

מנוע רטוב

זה לא טוב

תביעה בגיו נזק שנגרם למנוע רכב בעקבות חדירת מים

כתב: ישראל דרנוב, שמאי

בשוק הביטוח מקובל היה לחשוב, כי נזקי נעילה הידרוסטטטית הנגרמים מהתזת מים ומחדירתם למנוע פועל של רכב נוסע, אינם מכוסים בפוליסת ביטוח של משאיות, אוטובוסים, מוניות וכל רכב שאינו עומד בהגדרה "פרטי ומסחרי עד 4 טון". זאת משום שהם מבוטחים בפוליסה שאינה תקנית. משום כך דחו חברות הביטוח תביעות, ובעלי כלי הרכב נותרו ללא פיצוי. מאחר שפסק הדין שלהלן מהווה סנונית ראשונה בגישה חדשנית זו, נראה שהוא יעורר עניין אצל העוסקים בענף הביטוח, וכן בתחומי המשפט הביטוחי.

מי הרוס את המנוע?

לא מכבר זכה נהג מונית בתביעה משפטית נגד חברת הביטוח אריה. כבוד השופטת פנינה פליגלמן שדנה

בתיק (בימ"ש השלום ת"א - תיק א' 0140469/03), קיבלה את גרסת התביעה, וחייבה את חברת הביטוח לפצות את נהג המונית המבוטח עבור מלוא הנזקים שנגרמו למנוע רכבו עקב התזת מים משלולית. המבוטח, נהג מונית, נכנס עם מוניתו לשלולית מי גשם שלדבריו לא הייתה עמוקה. באותה עת הגיעה מולו משאית שהתזתה על הרכב מים מהשלולית, ואלה חדרו אל המנוע דרך מסנן האוויר, וגרמו לנעילה הידרוסטטטית ולכיבוי מיידי. בדיעבד התברר שהמים גרמו למנוע נזק קשה, ובעצם - להריסתו. בעל המונית היה מבוטח באותה עת בחברת

הביטוח אריה, וזו שלחה שמאי מטעמה. השמאי בדק את הנזק, אישר שהוא נגרם כשהרכב היה בנסיעה, אך קבע כי הפוליסה התקנית מכסה נזקי מים הנגרמים רק מהצפה ומשיטפון, ולכן לדעתו, מאחר שהנזק נגרם על ידי מים שהותזו על הרכב בעת שנסע ולא כשהוצף, הוא אינו מכוסה בפוליסה ויש לדחות את התביעה.

חברת הביטוח גרסה כנראה שהשמאי מטעמה לא החמיר דיו עם המבוטח, וביקשה משמאי

השמאי השני. ער"ד התובע, דניאל אברמוביץ, ביקש מכותב שורות אלו, שמאי במקצועו, לבחון את הממצאים ואת המסקנות של שני שמאים של חברת הביטוח, ולהגיש את חוות דעתו.

לאחר נסיעת מבחן ברכב ולמידת נתוניו ונתוני יצרנו, סתר השמאי מטעם התובע את קביעותיו של השמאי מטעם חברת הביטוח. בנוסף, חישב את מהירות התרחשות הנזק במנוע פועל, וקבע כי פרק הזמן שבו קרה הנזק הוא חלקיק מזערי של שנייה, ובן אדם אינו יכול להספיק להגיב לו. בנוסף, חישב את הכוחות הפועלים במנוע כשהרכב נוסע וכשמנסים להתניעו, והוכיח כי כוחות הפועלים על המנוע בעת הנסיעה חזקים פי כמה מהכוחות הפועלים עליו בעת הפעלת המתנע. בחוות דעתו, סתר שמאי התביעה אחד לאחד את הנושאים שהועלו בחוות דעתו של שמאי חברת הביטוח,

והסביר את טעותו הבסיסית. לאחר שהסביר את פעולת המנוע ואופן קרות הנזק, קבע כי הוא נגרם עקב פגיעת הבוכנה במים שחדרו למנוע הפועל.

עורך דינו של המבוטח טען כי מדובר בתאונת התנגשות של הבוכנה במים שחדרו אל המנוע, ולפיכך הנזק כן מכוסה בפוליסה, ועל כן חברת הביטוח חייבת לפצות את המבוטח.

כבוד השופטת פנינה פליגלמן קבעה בפסק דינה כי היא מקבלת את טיעוני התביעה, ופסקה כי על חברת הביטוח לשפות את המבוטח בעלות הנזקים שנתבעו על ידו בתוספת הוצאות המשפט וריבית. ■

אתר לחוות דעתו בנוסף. השמאי השני קבע בחוות דעתו כי המנוע לא נהרס כלל עקב חדירת המים אלא בעת שהנהג ניסה להתניע אותו מאוחר יותר, וכי לא ייתכן כלל שהנזק נגרם בעת חדירת המים שהותזו למנוע. לדעת שמאי זה, אם היה התובע נהג באחריות, היינו מכבה את מנוע המונית מייד כשהמים התזו עליה, לא מנסה להתניעו אלא גורר את הרכב למוסך, לא היו נגרמים למנוע נזקים, ובוודאי שלא היה נהרס. לכן, לדעתו יש לדחות את התביעה.

המבוטח תבע את חברת הביטוח. לאחר הדיון הראשון, שבו העיד מטעם חברת הביטוח